

वा०रा०

॥१२२॥

॥ २६ ॥ अर्पितचेतनः गतचेतनः सुदुष्पारं शोकसागरमवगाढः प्रविष्टाब्रवीत् शोकसागरत्वेनावर्णयदित्यर्थः ॥ २७ ॥ तदाह रामेत्यादि ॥ रामशोकरूपो महानावे गोवैपुल्ययस्य ॥ सीताविरहरूपपारगतः तत्पारसंबन्धः श्वसितरूपऊर्मियुक्तो महावर्तो यस्य सः ॥ बाष्पवेगरूपनदीजलैः आविलः ॥ २८ ॥ शोचिन्तूणां प्रकीर्णकेशा एव शैवलं यत्र कैकेय्येव वडवामुखं यत्र ॥ २९ ॥ अश्रुवेगप्रभवः षष्ठीतत्पुरुषः अश्रुवेगोत्पादक इत्यर्थः ॥ नृशंसायाः कैकेय्याः वर एव वेला मर्यादा यस्य ॥ यतः रामप्रव्राजनाय

हारामरामानुजहाहावैदेहितपस्विनि ॥ न मां जानीत दुःखेन घियमाणमनाथवत् ॥ २६ ॥ स तेन राजा दुःखेन भृशमर्पितचेतनः ॥ अवगाढः सुदुष्पारं शोकसागरमवगाढः ॥ २७ ॥ रामशोकमहावेगः सीताविरहपारगः ॥ श्वसितोर्मिमहावर्तो बाष्पवेगजलाविलः ॥ २८ ॥ बाहुविक्षेपमीनोसौ विक्रंदितमहास्वनः ॥ प्रकीर्णकेशशैवालः कैकेयीवडवामुखः ॥ २९ ॥ ममाश्रुवेगप्रभवः कुब्जावाक्यमहाग्रहः ॥ वरवेलो नृशंसायारामप्रव्राजनायतः ॥ ३० ॥ यस्मिन्वतनिमग्नो हं कौसल्ये राघवं विना ॥ दुस्तरं जीवता देवि मया यं शोकसागरः ॥ ३१ ॥ अशोभनं यो हि मिहाघराघवं दिदृक्षमाणो न लभे स लक्ष्मणं ॥ इतीव राजा विलपन् महायशाः पपात तूर्णं शयने सुमूर्छितः ॥ ३२ ॥ इति विलपति पार्थिवे प्रनष्टे करुणतरं द्विगुणं च रामहेतोः ॥ वचनमनुनिशम्य तस्य देवी भयमगमत्पुनरेव राममाता ॥ ३३ ॥ इत्यर्पे श्रीरा० वा० आ० अ० एकोनषष्टितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ ततो भूतोपसृष्टेव वेपमाना पुनः पुनः ॥ धरण्यांगतसत्त्वेव कौसल्यासूतमब्रवीत् ॥ १ ॥

मुद्रात्कालकूटमिव जातेति कतकः ॥ अन्येतु रामप्रव्राजनामेव आयतं विस्तारो यस्य सरामप्रव्राजनायतः इत्यर्थमाहुः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ दिदृक्षमाणो यद्राघवं द्रष्टुं न लभे तदशोभनं मम महत्यापं पापजन्यं तददर्शनमिति यावत् ॥ ३२ ॥ रामहेतोरिति विलपति पार्थिवे प्रनष्टे मूर्च्छिते सति तस्य करुणतरं वचनं निशम्य देवी द्विगुणं भयमुपागमत् ॥ भर्तृवियोगदुःखस्यापारस्य संभावनया ॥ ३३ ॥ इति रामाभिरा० वा० आ० अ० एकोनषष्टितमः सर्गः ॥ ५९ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ ६३ ॥ तत इति ॥ भूतोपसृष्टेव भूताविष्टेव गतसत्त्वेव गतासुरिव धरण्यां पतितेति शेषः ॥ १ ॥

अ०कां०

॥१२२॥